

toplumsal özgürlük

10 TL / Mayıs 2024

Yoksulluk yumuşamıyor, kaya gibi sert!

1 Mayıs'ta işçilerin karşısına dikilen polis barikatı seçimlerden sonra ortalığa yayılan "yumuşama" havasını bir anda dağıttı. OVP ile derinleştirilen yoksulluk muhalefetin hayalleriyle yumuşamayacak kadar sert.

1 Mayıs'ta emekçilerin karşısına çıkan Çin Seddi misali polis barikatı, içinden geçtiğimiz dönemin bir simgesidir. Bu barikat çıplak devlet şiddetini bir güç gösterisi ile halkın karşısına dikerken temsil ettikleri ile de zihinleri kuşatmaya çalışıyor. Saraçhanede çekilen çizgi net mesajlar taşıyor. Bu açıdan Saraçhane barikatı; Seçimden çıkan sonuca rağmen faşizmin halen güç sahibi olduğunu hatırlatan bir ayrıç. Düzen içi muhalefeti iktidar sularında yumuşatmak için dikilmiş bir set, Şimşek Programı ile yoksullaştırılan milyonlar için çekilmiş bir sınırdı. Aynı zamanda sistemin ne

kadar zorlandığını yığılan polis gücü oranında gösteren, damarlarının, polis barikatının arkasında kalan geçitler gibi daraldığını da ortaya koyan bir fenomendi.

İki bela: İsrail ve OVP

Seçim süreci boyunca Saray rejiminin başının belası ve içten içe sistemin tıkanan damarlarında krizlere neden olmuş iki noktayı öne çıkarmakta fayda var. İsrail'in Gazze'de sürdürdüğü katliama rağmen AKP-MHP iktidarının bu ülkeyle kesintisiz devam ettirdiği ticari ilişkiler, seçim süreci boyunca her mitingde Erdoğan'ın yakasına yapıştı. Belgeleriyle ortaya saçılan ticari iliş-

kiler seçim sonuçlarında önemli bir rol oynarken iktidar cephesi bu ilişkileri kabul ederek ambargo kararı almak zorunda kaldı. Diğer nokta ise Mayıs seçimleri sonrası Erdoğan'ın emriyle Mehmet Şimşek'in yürürlüğe soktuğu Orta Vadeli Program'dır. OVP ile ücretlerin baskılandığı, vergilerin halkın sırtına bindirildiği bir ekonomik program, yoksulluğu derinleştirirken sermayeyi güçlendirdi. Artan yoksullaşma sandığı yansıdı ve iktidar yirmi iki yıldır ilk defa ikinci parti konumuna düştü. Bu durumun yansıması olarak geçtiğimiz günlerde Mehmet Şimşek kamuda tasarruf önlemlerini açıklamak zorunda

kaldı ve artık göz kamaştıran şatafatı da dolaylı da olsa kabul etmiş oldu. Hem ambargo kararını hem de niteliği ayrı bir tartışma konusu olsa da tasarruf tedbirlerini alırken esas güç, ipleri iktidar elinde olan medya tekellerine rağmen halkın tepkisi ve mücadelesidir. İşte Erdoğan'ın "yumuşatma" taktiği tam da burada devreye giriyor: Sistemin tıkanan ve sertleşen damarlarını kurtarmak için halkın direncini ve muhalefeti yumuşat, gelen tepkileri şiddetle engelle!

Yoksulluk kaya gibi sert!

İktidar ve muhalefetin güle oynaya başlattığı "yumuşama" sürecine karşı yoksulluk gerçeği

karşımızda kaya gibi duruyor. Ne iktidardan ne de muhalefetten bu konuda karın doyurur bir açıklama geldi. Sandıktan çıkan iradenin iktidar-muhalefet ekseninde yumuşatılarak eritilmesine tek engel yine halkın iradesi olacaktır. Seçimin üzerinden çok kısa bir süre geçmesine rağmen İsraille ambargo uygulatan, kamuda tasarruf tedbirlerini alırken, Van Büyükşehir Belediyesi'nin kayyuma geçmesini engelleyen halk iradesi kararlı bir mücadele ile asgari ücreti de, emekli aylıklarını da artırır, OVP'yi de delik deşik eder. Bunun için tek çözüm, yumuşatmaya çalıştıkları mücadeleyi yığinsallaştırarak yükseltmekten geçiyor.

Muhalefet mi dediniz?

Oğuzhan Kayserilioğlu

Muhalefet kelimesini duyar duymaz CHP'ye yerleşmiş tuzu kuru siyaset bezirganları hemen zıplıyor ve telaşa soruyor: "Peki ya sorumluluk, o ne olacak?" Söylediklerine göre her şeyin bir adabı her tutumun bir sınırı varmış; muhalefet de saygılı bir adapla asla sınırları aşmadan yapılmalıymış. Evet, yoksullaştırılan, dışlanan ve ezilen yığınlar ona verdikleri oylarla iktidara muhalefet etmesini istemişti; ama Özel sabah akşam "biz sorumluluk gereği yıkıcı değil yapıcı olacağız, Erdoğan'ı ve Bahçeli'yi incitmemeye özen göstereceğiz" diyor. Yani, Kılıçdaroğlu'nun o malum "yapıcı" hatta "ön açıp rahatlatıcı" tarzı mı sürecek?

(...) Devamı 4. sayfada

OVP, AKP'ye can simidi olabilir mi?

Özgür Müftüoğlu

31 Mart seçim yenilgisinin keskinleştiği saatlerde Erdoğan'ın İstanbul'dan Ankara'ya giderek bir balkon konuşması yapacağı duyuruldu. Devletin tüm olanaklarıyla girilmesine ve haksızlığın hukuksuzluğun her boyutunun denetlenmesine rağmen hezimete uğrayan bir otokratın yapacağı balkon konuşmasında neler söyleyeceği, merak uyandırdı haliyle.

(...) Devamı 5. sayfada

Dünya çapında şiddetlenen savaş ateşi canlı yaşamı tehdit ediyor

C. Malatya

Kapitalizmin yapısal krizinin bir sonucu olarak varlığını sürdüren hegemonya krizi ve paylaşım mücadelesi, yeni eşiklere ulaşarak derinleşiyor. İran'ın İsrail'e doğrudan saldırmasıyla perdesi açılan bu yeni eşiklerde bölgesel ve küresel güçler, sıcak savaşa yönelik hamlelerini sıklaştırarak var olan gerilimleri artırıyorlar. Bu artışta "Batılı" ülkeler başı çekiyor.

(...) Devamı 6. sayfada

Yumuşama değil yutma girişimi

Eğer yumuşama iddiasını sürdürenler varsa belirtelim. Erdoğan CHP'yi ve ama daha önemlisi onun arkasındaki toplumsallığı yumuşatıp yutma peşindedir en fazla.

Hasan Durkal

31 Mart'tan birinci parti olarak çıkan CHP egemen sınıflar açısından yeni bir dönemin kapısını aralamayı teklif ediyor. Yumuşama dönemi olarak adlandırılan bu dönemde Özgür Özel ve İmamoğlu yıkıcı neo-liberal dönemin yarattığı geniş öfkeyi dizginleme aparatları olarak kendilerini öneriyorlar. Saraçhane 1 Mayıs'ında verdiği mesaj hem siyasi iktidar hem de

sermaye tarafından memnuniyetle karşılanmış olmalı. Bu noktada uygulanmakta olan Şimşek programının sertleşme ve yumuşatma taraftarları arasında en önemli mutabakat noktası olduğunu belirtelim. CHP bu noktada burjuvaziye halkın öfkesini yumuşatma garantisini veriyor. İktisadi politikaların altında inim inim inleyen yoksullara yönelik yerel yönetimlere aktarılabilecek cüzi bütçelerle bir rıza inşa edilmek

isteniyor. AKP'nin İslami cemaatlerle yıllardır inşa ettiği ve yerel seçimlerde ciddi yara alan rıza şimdi başka bir kimlikle inşa edilmek isteniyor. İslami "sadakanın" yerine seküler "sosyal yardımlar" oluşturuluyor. Bu bütçeler aracılığıyla verilen/verilecek sosyal yardımlar, güler yüzlü neoliberal soygunun üzerini örten ince örtüsü yapılmak isteniyor.

(...) Devamı 3. sayfada

Seçim yenilgisi, Bağdat gezisi ve Kürt sorunu

Erdoğan Kürt sorunu konusunda sertlik yanlısı ve toplumu da psikolojik olarak buna hazırlıyor.

Motokuryelerin güvencesizliği

Ya patronlar karşısında birlik olacağız ya da patronlar bizi daha fazla sefalet, yoksulluğa sürükleyecek.

Hatay, rezerv alan ve ekolojik tahribat

Sermaye merkezli doğa düşmanı adımlar gündelik yaşamın her alanında hissediliyor.

POLİTİKA

Kaybedecek zaman yok. Kaybettiğimiz her boşluktan sızan bir iktidar gerçekliği var.

Van'dan Taksim'e Emek ve Özgürlük İttifakı'nın eksen

Emek ve Özgürlük İttifakı'nın halkçı bir programla ete kemiğe bürünmesi yaşımsal. Hızla bir araya gelip, dönemin muhasebesi yanında özeleştirisini pratikte gösterebileceğimiz somut bir yaz planlaması ile için yol alabiliriz.

Perihan Koca

Tarihsel bir anın içinde, tarihsel bir saldırı dalgasıyla karşı karşıyayız. Sol, sosyalist, yurt-sever güçler takkeyi önüne alıp düşünmeli, düşünmek yetmez eylemeli ve bir zahmet derhal harekete geçmeli. Siyasi iktidar, büyük bir seçim şoku yaşadı. İrtifa kaybetti. Ancak bakınız, yerel seçimler üzerinden koca bir 1,5 ay geçti. Ve o zaman diliminde iktidar cenahı kendi gündemini ve yol haritasını belirlemek adına muhalefetin bıraktığı boşluğu güzelce değerlendirerek zaman kazanıyor. Zayıflığına ve güç yetmezliğine rağmen gündemi belirliyor.

Zira hafife almamak gerekir öyle değil mi? Şapkasından çıkaracak yeni bir tavşanı olmamasına rağmen, Erdoğan/ AKP'sinin en büyük kabiliyeti böylesi anlardan bir şekilde çıkmayı beceriyor olması. Kendisi çok güçlü olduğundan falan değil, karşısındaki güçlerin güçsüzlüğünden.

İktidarın zaman kazanıyor

Halk arayış halinde; ama halkçı bir seçeneği yaratabilecek muhalefet boşluğu kabak gibi ortada. Oysa, iktidarın aşıl topuğu hiç olmadığı kadar apaçık karşımızda duruyor. 31 Mart yerel seçim sonuçlarına dayanarak, Van'da oluşan iradeyi de arkamıza alan bir örgütlenme zemininin kanalı açılabilirdi. Van halkının irade gaspına karşı emek, özgürlük ve demokrasi güçlerinin birlikteliği fotoğrafı iktidar karşısında büyük bir yaptırım gücüne dönüşebilirdi. Seçimlerin hemen ertesinde Emek ve Özgürlük İttifakı başta olmak üzere 1 Mayıs'ı birlikte örgütlemek adına harekete geçilebilirdi. Erdoğan öncülüğündeki Şimşek politikalarını hedefe alan ortak bir eylem birlikteliği hattıyla süreç örgütlenebilirdi.

Eğer yapılabilsaydı, 1 Mayıs'a dair şu an ne CHP ve sendikaların emekçileri yalnız bıraktığından dem vuruyor olacaktık ne de tutuklama furyasından. Daha da ötesinde Taksim'i sol sosyalist yurtsever güçler öncüsü

lüğünde kazanmış olabilirdik. Bunun imkânı pek ala olmuştu. Düşünün, Özel ve Erdoğan görüşmesi ardına, Erdoğan'ın ağzından 'yumuşama' lakırdıları dökülebiliyor. 1 Mayıs'ta Taksim'de iktidar öncülüğünde emekçilere yönelik işlenen suç tablosu çıtır çıtır ortadayken üstelik. Ağza yumuşama laflarını alıp, devrimciler için alenen tetikçilik yapıyorken. "yumuşama" dedikleri şeyin sınırları devlet şiddetiyle çoktan çitlenmişken. Çok açık ki; iktidar seçim yenilgisinin sadece sandıkta kalmayacağı, sokağa taşacağı hesabını, kitabını yapmış, Van'da kaybettiğini Taksim üzerinden geri kazanmaya ant inmiş vaziyette. Ama o arada ne oluyor? Erdoğan zaman kazanıyor, yeni oyun kuruyor. Kendine yeni koltuk değnekleri arıyor. Bakın mesela ne oldu? Kamuyunda; halk desteğini kaybetmiş iktidar halkın gösterdiği kırmızı kartın gereğini yapar mı, diye tartışılırken, IMF'siz IMF programı olan Mehmet Şimşek politikalarından vazgeçilmeyeceği, sıkı para politikalarından taviz verilmeden, yoksul halka acı reçeteyi dayatacak kemer sıkma politikalarının katıksız şekilde uygulanacağı ilan edildi.

Emekçiye, emekliye, kamuya zam yok denildi. Üstelik açlık sınırı asgari ücreti geçmişken sarf edildi bu sözler... Yoksulun, emekçinin gündemi bu iken, inim inim geçim derdi ile inlerken, aman efendim 'normalleşme mi yumuşama mı' başlığı altında günlerce çok önemliymiş gibi köpürtüldükçe köpürtülen Erdoğan-Özel görüşmesinin protokol adabı tartışılmalı. Hatta tarihi görüşme spotları atıldı da atıldı. Oysa tarihi olan esas şey, ölüm sınırında bir maaşla hayata tutunmaya çalışılan bir ülke gerçekliği karşısında, sadece Koç Holding'in 2023 gelirinin 54,5 milyar dolar olmasıdır. Tarihi olan esas şey, OECD verilerine göre toplamda toplanan vergilerin yalnızca yüzde 5'ini zenginlerden, kalan yüzde 95'inin işçinin, emekçinin, yoksulun sırtına bindirdikleri dolaylı vergilerden alınmasıdır. Böylesi çıplak bir gerçek kar-

şısında esas gündemmiş gibi topluma sunulan Özel-Erdoğan görüşmesindeki boş koltuğun da siyasi protokollerin de canı cehenneme.

İnisiyatif almamız

İşte canı cehenneme dediğimiz şeyin karşılığını örgütlemekle yükümlüyüz bugün. Kaybedecek zaman yok. Kaybettiğimiz her boşluktan sızan bir iktidar gerçekliği var zira. Van iradesini örgütlü bir güce dönüştürmek için inisiyatif alalım. Karşımızdaki gücün zaman kazanmasına ve güç toplamasına olanak vermeden, devrimci, demokrat ve yurtsever güçler sorumluluk alarak kendi alternatifimizi yaratalım. Bırakalım isteyen Erdoğan'ın 'demokrasilik oyununun' aparatı olsun, biz halkın ittifakını inşa etmeye koyulalım. Emek ve Özgürlük İttifakı'nın halkçı bir programla ete kemiğe

bürünmesi yaşımsal. Hızla bir araya gelip, dönemin muhasebesi yanında özeleştirisini pratikte gösterebileceğimiz somut bir yaz planlaması ile için yol alabiliriz. Odağında Şimşek programının olduğu bütünlüklü bir programı adım adım inşa edebiliriz. Asgari ücret ve tüm ücretler açısından Temmuz ayı kritik bir mücadele dönemidir. Temmuz ücretini kazanmaya dönük ortak bir müdahale ve mücadeleye odaklanalım. Temmuz ayında asgari ücreti bir kez daha artırmak zorunda kalacakları, emekli maaşlarında iyileştirme adımı atmak zorunda kalacakları, ötesinde başta temel tüketim maddeleri olmak üzere temel ihtiyaçlardan KDV ve ÖTV gibi dolaylı vergiler kaldırılıp, zengin ettiklerinden daha çok vergi alacakları bir kulvara doğru onları sıkıştıracağız. Buradan başlayabiliriz.

1 Mayıs yasağı meşruiyetini büsbütün yitirdi

1 Mayıs'ın işçi sınıfının elinden alınmaya çalışıldığı hatta onu uysallaştırılıp sermaye düzenine içermeye çalışıldığı bir ortamda kazandığımız bu mevziyi güçlendireceğiz.

Pelin Kahiloğulları

31 Mart şokundan sonra iktidar, tüm saldırılara rağmen gücünü arttırmıyor ve meşruiyet kaybını gideremiyor. İktidarın yaşadığı yenilginin tek tarafı CHP'nin kazanımı olarak görülmeyeceğini, esas olarak halkın öfkesini ve seçenek arayışını gösterdiğini vurgulamıştık. Gerek iktidarın yaşadığı sarsıntı gerekse halkın açığa çıkan öfkesi, kitlesel Taksim 1 Mayıs'ı yöneliminin önünü açıyordu. Bu doğrultuda ittifak güçlerimizle görüşmeler yaptık. Nitekim devrimci hareketin büyük bir bölümü, kitlesel Taksim 1 Mayıs'ı yönünde irade beyanında bulundu. Bütün güçlerin farklı gerekçelerle de olsa aynı görüşte olduğu ve 1 Mayıs'ı Taksim'de kutlama hedefini önüne koyduğu görülüyordu.

CHP-DİSK ortaklığına karşı devrimciler

DİSK ise ilk andan itibaren sol siyasi partilerle yan yana gelmeyeceğini açıklayıp CHP ile görüşmelere başladı. İşçi sınıfının bağımsız devrimci iradesinin açığa çıkmasının istenmediği mevcut politik ortamın uygunluğuyla ortaya çıkan Taksim'e yönelme fırsatının CHP'nin kontrolünde yapılmasının hedeflendiği anlaşıyordu. İşçileri yoksullaştıran ve önümüzdeki aylarda daha da yoksullaştıracığı anlaşılan Mehmet Şimşek programı konusunda iktidarla aynı görüşte olan CHP ise, DİSK'in talebi doğrultusunda 1 Mayıs'ı himayesine alıp içeriğinden boşaltarak çürütmeyi hedefliyordu. Tıpkı iktidar gibi CHP işçi sınıfının 1 Mayıs'ta moral kazanarak Şimşek programına karşı kitlesel direniş gösterme yönelimine

girmesini istemiyordu. Komünistler 1 Mayıs'ı Şimşek programına karşı yürütülecek direnişler için moral kaynağı yapmak ve yıllardır keyfi olarak yasaklanan Taksim Meydanı'nı yeniden kazanmak istiyordu. Bu yönelim, aynı zamanda halkın yerel seçimlerde açığa çıkan arayışına bir seçenek yaratmayı hedefliyordu. Sonuçta her güç kendi hedefleri doğrultusunda hamleler yaptı. CHP-DİSK ortaklığı işçi sınıfını yalnız bırakarak meydandan çekildi. Öyle yapmalarını bekliyorduk ve yaptılar. Saraçhanede bir araya gelen devrimciler, kitlesel 1 Mayıs'ı esas almışlardı ve öyle de oldu. İşçi sınıfının öncülerinin katılımıyla Taksim'e yürüme zorlandı. Şimdilik bu hedefe ulaşılmasa da o hedefe doğru adım atılmış oldu. İktidar güçleri keyfi yasaklarıyla meşruiyet yaratamadılar ve Taksim 1 Mayıs yasağı meşru-

iyetini büsbütün yitirdi. CHP-DİSK ise işbirliğini göstermiş oldu. 2024 1 Mayıs'ı işçi sınıfının iradesinin sendikal bürokrasiden ve CHP himayesinden kurtularak bağımsızlaşması yönünde bir adım oldu. Diğer tüm tartışmalar içinde odaklanacağımız, öne çıkaracağız ve güçlendireceğimiz temel zemin budur. 1 Mayıs'ın işçi sınıfının elinden alınmaya çalışıldığı hatta onu uysallaştırılıp sermaye düzenine içermeye çalışıldığı bir ortamda kazandığımız bu mevziyi güçlendireceğiz. Çetin Uygur-Kenan Budak çizgisinin DİSK'te yarattığı işçi sınıfının bağımsız devrimci hattının günümüzde tümüyle yok edilme çabalarına karşı o direnişçi tohumların sözcüsü olmaya çalışacak her türlü meşru çabanın içinde olacağız.

UMUTSUZLUĞA DEĞİL TÖP'E ÖRGÜTLEN

HAYDİ ŞİMDİ

FORMU DOLDUR, TÖP'E ÜYE OL, ÇETE DÜZENİNİN YIKILIŞINA ÖRGÜTLÜ MÜCADELE İLE İMZANI AT!

Form için kodu tarat

TÖP **TOPLUMSAL ÖZGÜRLÜK PARTİSİ**

Toplumsal Özgürlük Partisi'ni TAKİP EDİM

@ToplumsalOzgurlukPartisi

@toplumsalozgurlukpartisi

@toplumsalozgur

@ToplumsalOzgurlukPartisi

www.toplumsalozgurluk.org

TÖP **TOPLUMSAL ÖZGÜRLÜK PARTİSİ**

toplumsal özgürlük

Gazete yazılarının detaylı ve daha uzun versiyonlarını okumak için:

elYazmaları

www.elyazmalari.com

@elyazmalari

@elyazmalari

@elyazmalar9457

@elyazmalari

POLİTİKA

Müzakerelerin ve faşist saldırganlığın aynı anda devrede olduğu bir melez dönem içerisindeyiz.

Yumuşama değil yutma girişimi

Eğer yumuşama iddiasını sürdürenler varsa belirtelim. Erdoğan CHP'yi ve ama daha önemlisi onun arkasındaki toplumsallığı yumuşatıp yutma peşindedir en fazla.

Hasan Durkal

(...) 1. sayfadan devam

Böylece yumuşamadan çok az bahsederek geldiğimiz hasıl-ı kelimada sözüm ona yumuşama dönemi için önerilen başlıkları derleyebiliriz. Birincisi “Kale içinde barış, dışarıda savaş” konseptiyle iktidar bloğu içerisindeki gerilimi azaltmak, yıpranan yapıyı korumak. İkincisi Şimşek programının istikrarı, yani milyonların dolaysız bir şekilde gaspa uğraması/soyulması/üryan bir şekilde sokağa atılması için olası bir örgütlü öfkenin önünü almak. Tüm bu başlıklar şu ana kadar sadece kurgusal düzeyde kaldı. Çünkü gerçek hayat kurgusal olandan çok daha çelişik. Örneğin iktidardaki koalisyonun iç dünyası son derece çalkantılı. Tekdüze bir yumuşamaya ve geniş siyasal yelpazeli bir ittifakla söz konusu ekonomik programı uygulamak şu anki tabloda gidiş yolu olasılıklarından yalnızca birisi. İç çalkantılar bizlere doğrusal bir gidişatın olmayacağını gösteriyor.

MHP'nin hamleleri

Sinan Ateş cinayeti MHP açısından bir yanıyla bir meydan okumaydı. Erk sahipleri göstere göstere “ihanet etmiş” birini öldürtür, milletvekilinden polisine, idari amirinden bürokratına kadar bu cinayete bulaşan herkes elini kolunu sallaya sallaya normal yaşantısına geri dönerdi. Gerçekten de bir yönüyle öyle. Ama başka bir yanı daha var. Ne zaman birileri MHP ile pazarlığa otursa bu cinayetin “ifşa edil-

me” ihtimali belirir. Birtakım belgeler, görüntüler, tanıklar, iddialar ortaya atılır. Rahmetlinin kanı üzerinden bitmek bilmeyen bir şantajlar silsilesi başlar. Mayıs ayının ilk haftasında, Sinan Ateş'i öldüren tetikçi olan Eray Özyağcı'yı Ankara'dan İstanbul'a taşıyan aracın otobandaki görüntüsü ve plakası ortaya çıktı. İddianamede henüz bulunmayan bu görüntüleri tahmin edileceği gibi kimsenin araştırma yoluyla elde etme şansı yok. Belli ki birileri bu görüntüleri manidar bir zamanlamayla servis etti. Faşist ilkelere yeniden inşa edilmekte olan devletin iş bitirici ve işlevsel bir yargı pozisyonuna haftalardır atama yapılamıyordu. 25 Mart'ta başlayan ve tam tamına 35 turun tamamlanmasının ardından da bir sonuç alınamamış, Yargıtay Başkanlığı için yarışan iki aday da yeterli oyu alamamıştı. Seçim bir tıkanmaya doğru gidiyordu ki 10 Mayıs'taki Erdoğan-Bahçeli görüşmesinin hemen ardından adaylardan bir tanesi diğerinin lehine çekildi. Çekilen kişi MHP'ye yakınlığı herkesçe bilinen Muhsin Şentürk, meşhur Yargıtay 3.

Daire Başkanı.

Belli ki servis edilen görüntüler 25 Mart'tan beri çözülmemeyen düğümü bir çırpıda çözmüş. Şantaj işe yararmış diyenler olabilir ama burada MHP'nin verdiği taviz karşılığında ne aldığı ya da alacağı da önemlidir. Buna döneceğiz ama Mayıs ayı bereketiyle geldi. Tam da Yargıtay düğümünün çözüldüğü günlerde bu sefer bir başka konu patlak verdi. Ne hikmettir ki Ayhan Bora Kaplan soruşturmasının AKP'li isimler aleyhine genişletilmesi için bir operasyon yapıldı ama operasyon başarısız oldu. İçişleri Bakanlığı'ndan yapılan açıklamaya göre Ankara Emniyeti'nde görev yapan polislerle ilgili müfettiş görüşmelerinde görevli üç üst düzey müdür görevden uzaklaştırıldı. Bu kadar olay örgüsü elbette yeter. Görünüşe göre devlet içerisinde iyice belirginleşen itiş kakış sertleşiyor. Karşılıklı operasyonlar, şantajlar, bilgi sızdırmalar. Belli ki MHP

yerel seçimlerde darbe yiyen Erdoğan'a bir güç dayatmasında bulunuyor. Onun görece zayıflamış pozisyonunu fırsat bilip bürokrasinin çeşitli kademelerindeki koltuk sayısını arttırmaya çalışıyor. Bu resti gören Erdoğan ise -ki kendisi sıradan bir cumhurbaşkanı değil Türkiye tarihindeki ikinci bir kurucu liderdir- inşa ettiği yapıda kökleşmenin ve yapıya nüfuz etmenin avantajlarıyla kimi hamleleri savurup ayakta kalmayı başarıyor. Erdoğan bir yandan bu itiş kakışın bir bileşeni olarak halen MHP ile aynı masada. MHP'nin yüzeysel bir bakışla çılgın görünen ama derin bakışla faşizmin rasyonel seyri olarak anlamlandırılacak her şeyi “ezip geçme” önerisinin parti içerisinde taraftarı var. Komünist olduğu dönemde faşizme dair malumatını derinleştirmiş olmalı ki Mehmet Uçum bu konuda en şahin tutumu sergileyip parti içindeki ayrıksı seslere kapıyı gösteriyor. Ama Erdoğan'ın tek opsiyonu bu değil. Seçimlerde aldığı yenilgi onu Özgür Özel'in masasına oturmaya da zorladı. CHP'ye ve onun yeni genel başkanına karşı söylemini şimdilik törpülüyor. Üstelik partisinden kendisine “yumuşama” çağrısı yapan sesler de yükselmeye başladı. Gezi davasının yeniden görülüp en azından Kavalalı'nın serbest bırakılması çağrısı yapılıyor. Tuğrul Türkeş'in yanı sıra Abdülkadir Selvi de bu yönde bir telkin içerisinde. Üstelik partinin eski “ağır topları” da bu koroya katıldılar.

Faşizmin inşası sürüyor!

Tüm bu olaylar zinciri elbette “Erdoğan yumuşamak istiyor ama MHP bu kurguyu bozuyor” demek için söylenmedi. 20 yılı aşkın bir süredir iktidarda olan Erdoğan'ı nasıl olsa hepimiz biliyoruz. Onun kafasında eski gücüne kavuşmak vardır. Bahçeli ile itiş kakış da Özel ile müzakereleri de sadece bu amaca yöneliktir. O yine astığı astık, kestiği kestik günlerin özlemiyle olasılıkları tartıyor, tarafları dinliyor. MHP ile gerilimi geçmişe göre daha yüksek ama köprüler atılmıyor. Parti içerisindeki farklı seslerin hangisinin ayrıksı ses olduğuna henüz hakem Erdoğan karar vermiş durumda değil. Zaman kazanmaya çalışan Erdoğan'ın bu uzun süren hamlesizliği 7 Haziran 2015 seçimleri sonrasında sessizliğine ve kapalı kapılar ardında yürüttüğü istişareler dönemine benziyor. Yine aynı istişareler devam ediyor ve seçimlerin hemen ardından aslında saldırganlığı denese de hem kendisi hem de ortakları Van direnişi barajına çarparak güç dengelerinin tamamen kendi lehlerine olmadığını gördü. Bu yüzden “yıkılım gidelim” konsepti gönülden geçen ama şu koşullarda uygulanamayan bir konsept. Dolayısıyla şu şekilde bağlamak yanlış olmayacaktır. Müzakerelerin, çekişmelerin, itiş kakışların ve faşist saldırganlığın aynı anda devrede olduğu bir melez dönem içerisindeyiz. Mücadele-müzakere süreci baş döndürücü gelişmeleri beraberinde getirecektir. Yeni yargı paketinin sızdırılan etki ajanlığı maddesi faşist inşadaki kilometre taşlarından bir tanesidir örneğin.

Eğer yumuşama iddiasını sürdürenler varsa belirtelim. Erdoğan CHP'yi ve ama daha önemlisi onun arkasındaki toplumsallığı yumuşatıp yutma peşindedir en fazla. Yapılan Erdoğan-Özel görüşmesinde kamuoyuna bir şey açıklanmadı. Sadece muhalefete yakın basın organlarına sızdırılan bilgilere göre Osman Kavalalı'nın serbest bırakılmasına yönelik bir mutabakat zemini yoklandı ve ekonomik konular konuşuldu. Evet yumuşamanın sınırları bu kadarmış. On binlerce Kürt'ün tutuklu ve hükümlü olarak cezaevlerini doldurması, Kobani davası ya da bir başka şey bu yumuşama paketinin içerisinde değil. Bakan Şimşek'in tasarruf tedbirleri kapsamında olsa gerek, yumuşamada da ciddi bir tasarruf söz konusu.

Seçim yenilgisi, Bağdat gezisi ve Kürt sorunu

Erdoğan tüm yaşananlara rağmen Kürt sorunu konusunda sertlik yanlısı olduğunu ve toplumu da buna psikolojik olarak hazırladığını belirtebiliriz.

Ferhat Toros

31 Mart 2024 yerel seçimlerinde büyük yenilgi alan Erdoğan ve partisi açısından bu sonuç, sadece bir güç/meşruiyet kaybı değildi. Hemen ertesinde Bağdat ziyaretinde yaşanan fiyasko ile birlikte zincirleme “kötü gidiş”in emareleriydi. Arkasından zincire eklenen kötü halkalardan bir tane de Erdoğan-Biden görüşmesinin ertelenmesiyle ABD'den geldi. “Kötü kötüyü çekermiş” mi diyelim; psikolojik/terapötik çözümlemelerde söylenegelen “kendini gerçekleştiren kehanet” mi yoksa?

Bağdat ziyareti

Bağdat ziyaretinde beklenen sonuç gerçekleşmedi. Zira Erdoğan giderken bu yaz başında KÖH'e yönelik yapacağı “büyük operasyonun” desteğini Irak hükümetinden bulmadığını ve bu stratejik yönelimi-

ne ortak edemediğini görüyoruz. Bağdat KÖH'e Ankara'dan farklı baktığını yine vurguladı. Türkiye “terörist örgüt” dese de Irak KÖH'ü daha çok bir siyasi hareket olarak görüyor. Hiç mi bir şey olmadı? Yine de bir şeyler oldu. Yirmi tane mutabakat ve tutum belirleme anlaşması oldu. Ama hepsini de görüntüyü kurtarma olarak saptayabiliriz. Şu bir gerçek ki Irak hükümeti, “KÖH'ün Türkiye'yi tehdit etmesini istemiyoruz ama KÖH'ü de siyasi hareket olarak görüyoruz” diyor ve Türkiye'nin Irak sınırlarından derinlemesine gerçekleştirdiği operasyonlardan da rahatsızlığını dile getiriyor.

Erdoğan'ın üç kozu

Kendi stratejisinde ortaklık sağlamak ve ilgili devletleri ikna etmek için Erdoğan'ın elinde üç koz var. Birincisi “su” meselesi. Burada bir anlaşma sağlandı ama Irak'ın iste-

diği gibi olmadı. İstenen miktarda suyun salınması teklifi Türkiye tarafından kabul edilmedi. Ama de bunun altyapısını oluşturma girişiminde, yani ekonomik olarak ortak yatırım yapma konusunda, prensipte anlaşıldı. İkincisi ise “kalkınma yolu” projesidir. Faw limanından Türkiye'ye oradan da batıya uzanan ekonomik bir kalkınma yolu. Bunu ABD de destekliyor ve şimdilik Katar, BAE, Irak, Türkiye bu konuda anlaştı, bunda sorun yok. Öyle görünse de aslında bir sorun var: Erdoğan'ın bunu “güvenlik stratejisi” içinde ele alarak hareket etmesi. “Büyük operasyonla” KÖH'ü yenerek yolun güvenliğini sağlayabileceğini iddia

etmesi.

Üçüncü kozu petrol. Burada kilit artık Kürdistan Bölgesel Yönetimi ile Irak hükümeti arasında. Türkiye ise sevkiyata Türkiye üzerinden başlatılması istemini belirtiyor. Ama Irak hükümeti ve Kürdistan Bölgesel Yönetiminin önünde engeller var. Öncesinde başka şirketlerle yapılan anlaşmaların süresinin devam etmesi tarafların ellerini bağlıyor. İşte Erdoğan bunlar üzerinden stratejisini kurmak istedi ama bunun gerçekleşmediği görülüyor.

Kürt hareketi

KÖH kendi değerlendirmelerinde hem Türkiye'nin operasyonlarının

başarısız olmasından hem de seçim sonuçlarından oldukça memnun olduğunu belirtiyor. Yakın tarihi dönemleştirirken de 31 Ekim 2014 MGK kararlarıyla hayata geçirilmeye çalışılan Kürtleri “çöktürme planı”nın, 31 Mart yerel seçim yenilgisiyle düşüşe geçmesinin başlangıcı olduğunu belirtiyorlar. Erdoğan tüm yaşananlara rağmen Kürt sorunu konusunda sertlik yanlısı olduğunu ve toplumu da buna psikolojik olarak hazırladığını belirtebiliriz. 2018'den beri pençe-kilit operasyonlarının pek bir şey getirmediğini görüyoruz. Sorunun çözümü, demokratik barışçı bir yönelimdedir.

POLİTİKA

Oğuzhan Kayserilioğlu

Devletin eski yapısı çözüldü, yenisinin inşaatı bir türlü bitmiyor ve oluşan durum, denildiği gibi tam da “canavarlar zamanıdır!” Devletten ve toplumdaki çıkan ya da çıkma hazırlığı yapan “canavarlar” yaşattığı çok yönlü krizlerle sermaye düzenini ve onun devletinin varlığını riske sokuyor. O malum sözü yeniden dillendirilmesi boşuna değil; madem zorlanılıyor “gerisi teferruattır” ve “Ya devlet başa, ya kuzgun leşe!”

Muhalefet mi dediniz?

Beyefendi, ne kadar iktidar mensubu varsa, gülücükle girip gene öyle çıktığı görüşme turlarına devam ediyor. Halk ona “muhalefet” görevini verdi, ama o “Majestelerinin muhalefeti” olmayı tercih ediyor. Yani, elbette muhalefet yapılacak, ama iktidarı rahatsız etmeden hatta ona yardımcı olarak!

(...) 1. sayfadan devam

Sanki Norveç'deyiz, herkesin keyfi yerinde, rahatsızlıklar olsa da, muhalefetin “olur böyle şeyler” deyip, sorumlu davranarak sistemin akışını bozmaması ve iktidara geçme sırasını beklemesi gerekiyor. Beyefendi, ne kadar iktidar mensubu varsa, gülücükle girip gene öyle çıktığı görüşme turlarına devam ediyor. Halk ona “muhalefet” görevini verdi, ama o “Majestelerinin muhalefeti”

olmayı tercih ediyor. Yani, elbette muhalefet yapılacak, ama iktidarı rahatsız etmeden hatta ona yardımcı olarak! İşte, zaten Erdoğan'ın en büyük şansı böyle “sorumlu” ve “yardımcı” bir muhalefete sahip olması değil mi? Zamanında Kılıçdaroğlu “Anayasa-ya aykırı ama evet diyeceğiz” deyip “milletvekili dokunulmazlıklarının kaldırılmasına” onay vererek başladığı “sorumlu” muhalefet yolculu-

ğunda, başta “Yenikapı mutabakatı” olmak üzere, her dara düştüğünde her sarsıldığında hatta düşmek üzere olduğunda koşup Erdoğan'a yardım etmemiş miydi? Şimdi Özel'de günün koşullarına göre kimi değişikliklerle aynı yolun yolcusu mu olacak? Erdoğan, açıkça yenilgiyle çıktığı seçimden sonra geçen şu kısa zamanda bile neredeyse mağrur bir padişah olacak! O ilk şaşkınlığı geçip gitti,

galip muhalefetin lideri sarayına gelmek için çırpınan bir gönüllü ahmak olunca, Erdoğan'da tenezzülen kabul eden kişi oluverdi! “Ah bir de şu boş koltuk olmasaydı, Erdoğan çok ayıp etti çok!” diyenlere, sessiz olup kulaklarını iyi açmalarını ve o taraftan gelen sesi dinlemelerini öneririz: “Her şeyden önce zor günlerden geçtiğimiz bu günlerde, öncelikle çok yönlü krizlerle sarsılan sermayenin

ve devletimizin beka sorununu aşmak noktasında ortaklaşmalı, iktidar muhalefet ilişkisi seviyeli bir adapla yürümeli, zaten yeterince sorunla boğuşurken asla huzur bozucu gerginlikler yaşanmamalıdır!” Anlaşıldı değil mi, emir yüksek yerden! Sonra efendim, şu kriz ortamında biraz daha fedakarlık yapmak vatan-daşlık görevimiz değil mi?

Peki, malum koltuk gerçekten boş mu?

Erdoğan hangi bezirgan kurnazlıkla öyle yaptı bilemeyiz, ama madem o koltuk orada boş duruyor, pekala biz de oraya somut- tarihsel durumun gerçekliğini oturabiliriz!

Unutulmaması gereken durum, mevcut iktidarın herhangi bir iktidar değil, KURUCU bir iktidar olduğu gerçeğidir. TC'nin Ordu merkezli Kemalist siyasal sistemi Erdoğan öncülüğünde çözülmüş ve yerine dini vurgusu güçlendirilmiş, yüzeysel de olsa bir biçimde işleyen eskinin özerk denetim mekanizmaları tasfiye edilerek iktidarın oligarşik yapısının daha da güçlendirildiği bir YENİ “Başkanlık Sistemi” denilen devlet yapısı inşa edilmeye çalışılmaktadır. İnşaatın son aşamalarına gelindiği açıktır, ama öyle görünüyor ki, o son aşamadaki kısa mesafe her yönünden çeşitliliği ve yoğunluğu artarak gelen yüksek basınçla bas-kılanıyor, inşaatın devam etmesi zorlanıyor. İşte, tam da bu zorlanma o koltu-ğa alan açıyor: Devletin eski yapısı çözüldü, yenisinin inşaatı bir türlü bitmiyor ve oluşan durum, denildiği gibi tam da “canavarlar zamanıdır!” Devletten ve toplumdaki çıkan ya da çıkma hazırlığı yapan “canavarlar” yaşattığı çok yönlü krizlerle sermaye düzenini ve onun devletinin varlığını riske sokuyor. O malum sözün yeniden dillendirilmesi boşuna değil; madem zorlanılıyor “gerisi teferruattır” ve “Ya devlet başa, ya kuzgun leşe!” Şimdi manşetteki soruyu cevaplayabiliriz: Evet, o koltuk gerçekten boş mu? Olabilir hatta muhtemeldir ki,

binlerce yılın tefeci-bezirgan kurnazlıklarının içinden süzülüp gelen Erdoğan'ın bilinci, bilmem hangi hesabı yapıp kurduğu bir oyunun içinde o koltuğa da orada öyle boş durması rolünü vermiştir. Bir şeyler demek istiyordur Özele, mesela “Sen benim eşitim değilsin!” falan. Ama, siz iktidar olmanın yarattığı güç sarhoşluğuyla kimi hesaplar yaparken, o somut-tarihsel anda keşiferek o ana ait somut bir gerçeklik yaratan binbir toplumsal ve siyasal süreç, sizin hesaplarınızı da oyunlarınızı da kendisine ait bir parantezin içine alır ve size hacminizin ne kadar olduğunu gösterir! Hadi farklı bir dilden konuşalım, “Allah tuzak kuranların en hayırlısıdır” (Enfal suresi, 30. Ayet) Ve, yorumuna yardımcı olmak için uzmanına başvuralım: “Allah her olayda işleyen determinist kanunlar gibidir, Peygamberler ise, bir elçidir; tarihsel determinizmin yoğun bir yansımasıdır.” (Allah, Kitap, Peygamber/Dr. Hikmet Kivılcımlı) Erdoğan hangi bezirgan kurnazlıkla öyle yaptı bilemeyiz, ama madem o koltuk orada boş duruyor, pekala biz de oraya somut-tarihsel durumun gerçekliğini oturabiliriz! İşte, o koltukta sistemin ruhu oturuyor! Hepimiz biliriz değil mi, ruh vardır ama gözükmez! Günümüzde küresel, bölgesel ve yerel düzeylerde aynı anda yaşa-

nan çok yönlü krizlerle sarsılan ve olası bir küresel “mükemmel fırtına”nın arifesinde olduğunu bildiğinden, gergin, huzursuz, öfkeli ve dahası mevcut krizlerini aşmasını engelleyen yapısal çıkmazlarıyla yüzleşince saldırganlaşan sistemin ruhu! O koltukta oturan sistemin ruhu, varlıklarını kendisine borçlu olduğunu kibir ve nobranlıkla yüzlerine vurduğu odadaki bütün aktörleri gücü, varlığı ve ihtiyaçlarıyla baskılayıp, belirliyor ve daha fazla, daha yoğun, daha saldırgan hizmet beklediğini bildiriyor! Daha yoğun sömürü, daha fazla ekolojik yıkım, daha çok savaş! Orada oturup burunları havada büyüklenen zavallı emir kulları, ne konuşacaklarını hatta konuşurken hangi kelimeleri seçeceklerini bile o boş koltuktaki asabi ruhun ezici nobranlığının hissimına uğrama korkusuyla belirliyor, hassas dengelerde ayakta kalmaya, fırtınada tutunmaya çalışmaları lazım. İşleri zor! Yumuşamamış, o şayet olursa kendi aralarında olacak sadece, hepsini var eden sistemin ve devletin bekasını sağlamaları için kendi aralarında didişirken dikkatli olmaları gerekiyor. Halka gelince, sopanın ağırlı Şimşek programıyla geliyor, orada yumuşama yok, tam tersine “gelen emir üzerinden” daha yoğun, daha sert, daha acımasız saldırı!

Ya halk, o ne olacak?

Açıktır ki, resmi muhalefet yüzeysel olarak atışsa da derinde iktidarla ortaktır, muhalefet halkın öfkesini içerebilmek için yapılmaktadır.

Peki, ya yoksulluk, işsizlik, iş cina-yetleri, sendikasızlık, sigortasızlık; ya ekolojik yıkım, orman yangınları, genetiğiyle oynanan gıdalar, kuruyan göller, susuzluk, ciğerlere çekilen kirli hava; ya kadın cinayetleri, üstelik en yakınları tarafından öldürülen kadınlar; iktidarın eve hapsedip köleleştirmeye çalıştığı, aşağıladığı kadınlar; ya demokratik eğitim imkanları YÖK eliyle kopararak alınıp cahilleşmeye sürüklenen gençler, hayatlarının en güzel dönemini özgürce yaşama hakkı tanınmayan gençler? Devam edelim, ya, toplumun dinin Erdoğan tarafından yorumlanmış haline göre yeniden yapılandırılması ve bunun için despotik haliyle var olan laikliğin tasfiyesi; ya, her biri birer sermaye şirketi haline gelmiş tarikat görünümüne bezirgan çetele-rinin arsızlıkları, ya inançlarını özgürce yaşayamayan, sürekli dışlanıp aşağılanan Aleviler? Ve nihayet, neredeyse sermayenin ve devletin üstünde oy birliğiyle anlaştığı tek konu olan Kürtlerin

özgür yaşam hakkının gasp edilmesi ve buradan çıkan gerilim ekseninden bütün toplumu teröre edip ırkçı bir sürüye dönüştürme iradesi! Evet, bunlar ve daha sayamadığımız binbir şeytanlık, her biri toplumun bağrına saplanmış kalles hançerler olan bu gerçeklikler ne olacak, bir bardak su içip unutacak mıyız? Hançerlerin girdiği yerler kanıyor, toplum bireylere dek inen bir derinlikte çürüyor, açık değil mi? Yani, sermaye ve devletin bekası için sürekli daha dibe doğru çeken bir bataklığın içinde çırpınarak mı yaşayacağız? Açıktır ki, resmi muhalefet yüzeysel olarak atışsa da derinde iktidarla ortaktır, muhalefet halkın öfkesini içerebilmek için yapılmaktadır. Muhalefet görevi, özgürlükçü, devrimci, demokrat, sosyalist güçlere düşüyor. O hançerlerin sokulduğu her yerde direnişi örgütlemek, onları söküp atmak ve bu süreçte halkın demokratik cumhuriyet seçeneğini fiilen inşa etmek gerekiyor.

EKONOMİ
Özgür Müftüoğlu

AKP iktidarı Orta Vadeli Program (OVP) ile emekçilerin daha fazla yoksullaşmasını ve sömürülmesini hedefliyor.

OVP, AKP'ye can simidi olabilir mi?

Erdoğan konuşması boyunca bir taraftan iktidarın en büyük destekçisi olan uluslararası kapitalist kurumlara ve sermaye çevrelerine Orta Vadeli Program'dan (OVP) vazgeçilmeyeceği taahhüdünde bulunurken; diğer taraftan Kürtlere yönelik yeni operasyonlara işaret ederek milliyetçi, şoven kesime de savaş politikalarının sürdürüleceğinin güvencesini verdi.

(...) 1. sayfadan devam

Zira toplumsal desteğini uzun zaman önce kaybeden; yalanlarla, baskı ve şiddetle yarattığı korku ortamında iktidara tutunmaya çalışan saray rejiminin halka söyleyeceği yalanlar artık tükenmiş, inanırlılığı ise tümünden kaybolmuştu. Seçim yenilgisiyle korku perdesinin yırtıldığı da anlaşılıyordu. Yalanlarla ve şiddetle yaratılan illüzyon da kaybolunca geriye halka söyleyecek ne kalmış olabilirdi? AKP'yi 2002 yılında iktidara taşıyan ve yıllarca orada kalmasını sağlayan, "neoliberal politikaların yol açtığı sosyal sorunları -inanç temelli sosyal yardım düzeneği içinde- toplumu ürkütmeden, tepkisini çekmeden, tepki gösterenleri ise -devletin bekâ sorunu olarak tanımlayıp- ezerek yaşama geçirebilme meziyeti"ydi. 31 Mart seçimleri, 22 yıldır "başarıyla" uygulanan bu "meziyet"in vadesinin artık dolduğunu ilan etti; bugüne kadar AKP'nin oy tabanını

oluşturan emekçi, yoksul halk kesimlerin desteğini çektiği aşıkardı. Bu durumda, AKP'nin iktidarını koruması için tek yolu kalıyordu: İktidarın ardındaki gerçek aktörlerin güvenini diri tutmak! Erdoğan da 31 Mart gecesi yaptığı balkon konuşmasında bunun gereğini yaptı: Seçimde saray saltanatını istemediğini beyan eden halkın ihtiyaçlarını, beklentilerini bir tarafa bırakarak iktidarını dayandırdığı "gerçek aktörleri" muhatap aldı. Erdoğan konuşması boyunca -seçim yenilgisine rağmen iktidarının sürdürdüğünü ispatlamak istercesine-, bir taraftan iktidarın en büyük destekçisi olan uluslararası kapitalist kurumlara ve sermaye çevrelerine Orta Vadeli Program (OVP)'dan vazgeçilmeyeceği -yani ekonomiyi çıkmaza sürükleyen, halkı yoksullaştıran ekonomi programının süreceği- taahhüdünde bulunurken; diğer taraftan Kürtlere yönelik yeni operasyonlara işaret ederek milliyetçi, şoven kesime de savaş politikalarının sür-

dürüleceğinin güvencesini verdi. Erdoğan'ın bu konuşmasının ardından 2023'te yayınlanan OVP'nin mimarı Mehmet Şimşek'ten de bir açıklama geldi. Seçim sonrasında sosyal medya hesabından yaptığı paylaşımında Şimşek, "OVP'yi güçlendirerek kararlılıkla uygulayacaklarını belirterek OVP'de açıklanan takvime uygun olarak yapısal reformlarla ekonomide dönüşümü gerçekleştirerek verimlilik ve rekabet gücünde artışı sağlamakta kararlı oldukları" mesajını verdi. Nisan ortalarında ABD'ye giden Şimşek'in katıldığı IMF, Dünya Bankası ve G20 toplantılarının ardından yaptığı açıklama ise şöyleydi: "Yatırımcılara OVP'nin uygulamasını, elde edilen kazanımları ve bundan sonraki gidişatı hakkında kapsamlı sunumlar yaptık. Dezenflasyonla, yapısal reformlarla, mali disiplinle makroekonomik temelleri güçlendiriyoruz ve bu yatırımcıların çok ilgisini çekiyor."

OVP emekçilerin mücadelesiyle engellenebilir

OVP, emekçi ve yoksul kesimleri daha da yoksullaştıracak, sömürüyü arttıracak koşulları normalleştirmeyi/meşrulaştırmayı taahhüt eden bir belgedir.

Önceki OVP'lerden farklı olarak "sosyal güvenlik ve emeklilik sistemi üzerindeki hedefler" özellikle dikkat çekicidir. Fiyat istikrarı ve finansal istikrar başlığı altında Bireysel Emeklilik Sigortası (BES)'in cazibesinin arttırılması, Otomatik Katılım Sistemi (OKS)'yle "tamamlayıcı emeklilik sistemi"nin kurulması ve "Tamamlayıcı Uzun Süreli Bakım Sigortası" ihsas edilmesine de OVP'de yer verilmiştir. Kamu maliyesi başlığında "Sosyal güvenlik sisteminin mali sürdürülebilirliğinin güçlendirilmesi" alt başlığında ise yine esnek çalışma biçimlerinin, evde sağlık hizmetlerinin, aile temelli

sosyal yardımlaşmanın ve sağlık hizmetlerinin piyasalaştırılmasının teşvik edileceği belirtilmektedir. Tüm bunlar AKP'nin kamusal sağlık ve emeklilik sistemini tamamen tasfiye ederek sermayeye kâr alanı haline getirme niyetinin somut göstergeleridir. Neoliberalizm, yaklaşık 50 yıldır uyguladığı, emekçilerin sosyal kazanımlarını önce işlevsiz hale getirip, ardından da tasfiye etme stratejisine uygun olarak; emekli maaşları açlık sınırının nedeysen yarısına kadar düşürülerek, esnek ve güvencesiz çalışma yaygınlaştırılarak sosyal güvenlik hakkı da anlamsız hale getirilmekte,

OVP sermayeye kaynak aktarılmasıdır

OVP'lerde "küresel rekabete uyum"a yönelik hedefler ise esnek ve güvencesiz çalışmanın yaygınlaştırılması, eğitim sisteminin sermayenin taleplerine göre yeniden düzenlenmesi, teşvik adı altında sermayeye kaynak aktarılması gibi uygulamalardan ibarettir.

Şimşek'in ABD'de yatırımcıların ilgisini çekmek için sunduğu OVP, ilk olarak 2006-2008 yıllarını kapsamak üzere 2005 yılında hazırlanmıştı; sonrasında da üçer yıllık dönemler için OVP'ler yenilendi. Amacı, IMF ile yapılan stand-by anlaşmalarının yerine ulusal ve uluslararası sermaye için Türkiye'yi yatırıma cazip hale getirecek bir "istikrar programı" hazırlamak olan OVP'lerde, esas olarak bütçe açığının kapatılması için "mali disiplin" ve "küresel rekabete uyum" hedefleniyordu. Bütçe gelirlerini artırıp, giderlerini azaltarak mali disiplini sağlamayı amaçlayan OVP'ler, -daha önce stand-by anlaşmalarında yer aldığı gibi- toplumdaki alınan dolaylı vergilerin (ÖTV, KDV vb.) artırılması, kamu hizmetlerinin özelleştirilmesi, kamu

arazilerinin satılması vb. yollarla bütçe gelirlerini arttırırken; personel giderleri (personel sayısı azaltılarak ve ücretler baskılanarak) ile başta eğitim, sağlık ve sosyal güvenlik olmak

OVP'lerde "küresel rekabete uyum"a yönelik hedefler ise esnek ve güvencesiz çalışmanın yaygınlaştırılması, eğitim sisteminin sermayenin taleplerine göre yeniden düzenlenmesi, teşvik adı altında sermayeye kaynak aktarılması gibi uygulamalardan ibarettir.

üzere kamu harcamaları kısılarak bütçe giderlerinin azaltılmasını öngörmüştür. OVP'lerde "küresel rekabete uyum"a yönelik hedefler ise esnek ve güvencesiz çalışmanın yaygınlaştırılması,

eğitim sisteminin sermayenin taleplerine göre yeniden düzenlenmesi, teşvik adı altında sermayeye kaynak aktarılması gibi uygulamalardan ibarettir. Eylül 2023'te açıklanan ve Erdoğan'ın ve Mehmet Şimşek'in seçim yenilgisi sonrasında iktidarın devamı için dört elle sarıldığı 2024-2026 dönemini kapsayacak olan OVP'de belirlenen hedefler de öncekiler gibi neoliberalizmin güncel versiyonuna göre belirlenmiştir. Bu bağlamda AKP/Saray iktidarı tarafından bugüne kadar sadakatle uygulanan ve sonuç olarak enflasyon, işsizlik, bütçe açığı, dış borç gibi tüm ekonomik göstergelerde ortaya çıkan kriz halinin tüm bedeli yine sermaye dışında kalan -emekçiler başta olmak üzere- toplum kesimlerinin sırtına yüklenmektedir.

emekçilerin bu haklardan -herhangi bir tepki göstermeden- kendiliklerinden vazgeçmesi sağlanmaya çalışılmaktadır. OVP, emekçi ve yoksul kesimleri daha da yoksullaştıracak, sömürüyü arttıracak koşulları normalleştirmeyi/meşrulaştırmayı taahhüt eden bir belgedir. Bu taahhüdün -demokrasinin asgari düzeyde uygulandığı koşullarda dahi- yaşama geçirilmesi mümkün değildir! Dolayısıyla AKP/Saray iktidarı, sermaye çevrelerine OVP'yi uygulama taahhüdü verirken -kimi çevrelerin "yumuşama" beklentilerinin aksine- otoriter rejimin daha da sertleşeceğini

göstermektedir. Otoriter düzenin eşliğinde sosyal çöküntüyü derinleştirecek olan OVP'nin yaşama ne ölçüde uygulanabileceğini, dolayısıyla AKP/Saray rejiminin akıbetini belirleyecek olan, "işçi sınıfının ve ezilen, sömürülen, yoksullaşan diğer toplum kesimlerinin vereceği tepki"dir. 31 Mart seçim sonuçlarının bir anlam kazanabilmesi ve otokratik rejime son verilerek, OVP ile biçimlenen saldırının püskürtülebilmesi, ancak bu kesimlerin sınıf perspektifiyle yürüteceği örgütlü bir mücadeleyle mümkün olabilir.

DÜNYA/EMEK

Kapitalizm ölümden başka bir şey sunmuyor.

Dünya çapında şiddetlenen savaş ateşi canlı yaşamı tehdit ediyor

Ekonomi havucunun sunduğu fırsatların savaş sopasınınkinden daha tatlı olsa da sopanın bütün havuçları alabilme ihtimalini barındırması, başta Ukrayna civarı ve Hint-Pasifik bölgesi olmak üzere savaş ateşinin yükseleceğine işaret ediyor.

C. Malatya

(...) 1. sayfadan devam

Batı savaşı büyütme derdinde

İran'ın İsrail'e yönelik saldırısında on yıllardır Orta Doğu'daki karakolları olan işgalci Siyonist devletin hemen yardımına koşan ABD ve İngiltere, Ukrayna ve Pasifik'te yeni adımlar atarak savaş ateşinin harlıyorlar. Rusya'nın Ukrayna'yı işgalıyla Moskova'yı çevreleyerek çökertme planları aksayan İngiltere ve ABD, Kiev'e yeni

ve "etkili" silahlar göndermeyi açıktan vaat ediyorlar. Fakat bu vaatlerin başta ekonomik kriz olmak üzere "müttefiklerle" savaşın bedelini paylaşma konusunda yaşanan sıkıntılardan dolayı gecikeceği de açıkça dile getiriliyor. Bu gecikme "Batı'nın savaşın ateşini büyütmesini engellemiyor. "Gizli yollardan" İngiltere ve Fransa uzun, ABD ise kısa ve orta menzilli füzeler göndermeyi sürdürürken NATO üyeleri doğrudan savaşa müdahil olmayı tartışıyor.

Hali hazırdaki durum ise "gizlice" tartışılanların ayan beyan ortada olduğunu gösteriyor. Ülke içindeki tartışmalara rağmen Almanya bir ileri adım atarak Ukrayna askerlerini Alman silahlarını kullanmaları için eğitmeye başlarken Fransa da asker gönderme meselesini gündemde tutuyor. Kısmen "farklı" bir çizgi olarak İtalya ise Ukrayna'ya yardımın artırılmasını desteklemekle birlikte asker göndermeye "şimdilik" karşı duruyor. Dolayısıyla Avrupa, ABD-İn-

giltere kanadının duraksadığı yerde ekstra güç katarak Ukrayna'daki savaşın sürmesini amaçladığını ortaya koyuyor. Rusya ise hatalarından derslerini çıkararak Ukrayna'da köy köy ilerlemeyi sürdürüyor. Ekonomisini de savaşı sürdürebilmek için belli bir düzene koymayı başaran Moskova, "Batı'nın kendisine yönelik saldırılarının durmayacağını" görenek hazırlıklarının boyutunu artırıyor. Rusya İngiltere, Fransa ve ABD'nin Ukrayna'ya gönderdiği çeşitli menzillerdeki füzelerini öne

sürerek nükleer silahlarla tatbikat yapmaya başlamış durumda. Ukrayna'yı işgale girirken "nükleer silahların da kullanılabileceği" söyleminin Putin'in bir blöfü değil zamanını bekleyen hamle olduğu görülüyor. Artık nükleer savaş ve dolayısıyla canlı yaşamın yok olması ihtimali ciddi bir gerçeklik olarak önümüzde duruyor.

Japonya ve Güney Kore sahnedeyken

Ukrayna'daki savaş ateşini sahip olmasa da son derece yüksek gerilime sahip bir bölge de Hint-Pasifik. Tayvan üzerinden bölgede yükselmeye başlayan gerilimler, yaşanan son gelişmelerle yayılmayı sürdürüyor. Uzun yıllardır Japonya ve Güney Kore'nin silahlanmalarını kısıtlayıp üsler kurarak savunmalarını üstlenen ABD, şimdi onlardan Çin'e yönelerek bedel ödemelerini istiyor. Bu bağlamda Japonya ve Güney Kore'nin NATO zirvelerine çağrılmalarıyla birlikte ve NATO'nun Japonya'da irtibat ofisi açması, bu iki ülkenin hem NATO'dan destek alarak Çin'e yönelmede hem de ona destek verip Rusya'ya saldırıda rol almaları dayatılıyor. Bu iki ülkedeki iktidarların da ABD'nin politikalarına destek veriyor olması önümüzdeki dönemdeki Çin'e yönelik askeri baskının yükseleceğine işaret ediyor. Çevreleme politikasını başta Orta Doğu ve Afrika'daki hamleleriyle aşmaya çalışan Çin, şimdi Avrupa'ya yönelmiş durumda.

Büyük Avrupa turuna çıkan Çin lideri Xi Jinping, "savaş sopası" yerine "ekonomi havucunu" koyup Avrupa'yı ABD'den ayırarak hem kendisine yönelen savaş ateşini düşürmeyi hem de Avrupa'nın da desteğiyle ekonomik alanda hegemonya kurmayı planlıyor. Bir yandan Ukrayna'da krizin tarafı olmadıklarını belirtip yeni soğuk savaş karşı olduğunu ifade ederek diğer taraftan Tek Kuşak Tek Yol projesinin sunduğu fırsatları işaret edip iştah kabartarak "başka bir olasılığın" olabileceğini dünyaya göstermeye çalışıyor. Pekin sahnenin önünde bunları yapmakla birlikte perde arkasında savaş hazırlıklarına hız veriyor. Uzay teknolojisini geliştirmenin yanı sıra ordunun yeniden yapılandırmasına başlayan Çin, donanmasını geliştirmeye çabalyor. Çin, güçlü bir donanmayla hem ABD'nin kendisini çevrelemesine karşı gelmeyi hem de deniz aşırı üs elde ederek askeri ve siyasi hegemonyasını da kurmayı hedefliyor. Ekonomi havucunun sunduğu fırsatların savaş sopasınınkinden daha tatlı olsa da sopanın bütün havuçları alabilme ihtimalini barındırması, başta Ukrayna civarı ve Hint-Pasifik bölgesi olmak üzere savaş ateşinin yükseleceğine işaret ediyor. Kapitalizmin derinleşen krizi de göz önüne alındığında savaş ateşinin nükleer boyuta ulaşp canlı yaşamı tehdit edeceği günlerin yaklaştığı açıkça görülüyor.

Sınıf savaşı sertleşecek

Orta Vadeli Program, doğaya, çevreye ve emeğe düşman bir programdır.

Serkan Nar

CHP'nin yerel seçimde elde ettiği pozisyonu arkasına alarak sermaye çıkarlarını öncelleyen bir dizi teması, Erdoğan'ın da karşılık vermesiyle "yumuşama" veya olası bir "Türkiye ittifakı" başlıkları adı altında tartışılıyor. Erdoğan her halükârda yeni dönemin kendisinin belirlediği koşullarda oluşmasını istese de bu, şu anda mümkün değil. Bu isteğin yerine gelip gelmeyeceği, egemen siyasal alanı içinde kimlerle nasıl denge kurulacağına bağlı. Bahçeli, Erdoğan ve Özgür Özel görüşmelerini bu minvalde görebiliriz. Ancak net olan şey, sermaye birikimine halel getirecek herhangi bir sürecin Erdoğan ve Özgür Özel için tartışma konusu olmaması. Dolayısıyla yumuşama veya normalleşme süreci, Şimşek'in uygulamaya koyduğu programa tam destek ve emekçilerin beklentilerini karşılamaktan ziyade olası öfkelerini dizginlemek için pazarlık ve iş bölümü anlamı taşıyor.

İktidarın OVP konusunda bu kadar rahat hareket etmesini sağlayan şey, OVP'nin bir bütün olarak iktidar bloğunun programı olmasıdır. Enflasyon yükü emekçilere Şimşek'in enflasyonla mücadele formülü şu: "Hiç kimse bir şey alamazsa fiyatlar da artmaz." Bu dahi-yane fikrinin temel dayanağı, enflasyonun kaynağı olarak emekçinin aldığı ücreti ve temel gıdalara yapılan harcamanın enflasyonun tetiklediği iddiasıdır. O yüzdendir ki alınan ilk önlem ücretlerin baskılanması şeklinde olmuştur. Enflasyonun kaynağına ilişkin şirket ve finans kaynaklarının devasa kârları ve buna bağlı olarak lüks tüketimdeki artış enflasyon etkisi açısından veri iken Şimşek, gözünü emekçinin boğazına giren lokmaya dikmiştir. Şimşek kendine biçilen misyonu yerine getirmek için çırpınırken, iktidar bloğunun tamamı Şimşek'in sırtını sıvazlamakta. Zenginler ve servet sahipleri için ya-

şam standardında gözle görülür hiçbir değişiklik yaratmayacak olan bu formül, emekçinin alım gücündeki -örneğin yüzde 10'luk- bir düşüş bile, emekçiler için temel tüketim araçlarına (barınma, beslenme vb.) erişimin kısıtlanması anlamına gelecek. Yani Şimşek OVP ile emekçileri açlığa ve ölüme terk etmiş oluyor.

Asgari ücret mücadelesi

Türk-İş'in hesaplamalarına göre açlık sınırı Nisan ayı araştırmasına göre yüzde 5,5 artarak 17,725 TL olmuş. Bakan Işıkhan açlık sınırının altında kalan asgari ücrette herhangi bir artış yapılmayacağını belirtmişti. Hem asgari ücret düşük bir ortalama ücret haline geldi hem de Türkiye asgari ücretliler toplumu haline getirildi. Ayrıca Nisan ayı verilerine bakınca asgari ücretlilerin alım gücünün çok ciddi oranda gerilediğini görüyoruz. Bu kadar ciddi yoksulluğun olduğu ve herkesin yoksullukta eşitlendiği bir dönemde asgari

ücrette artış yapmamak OVP'nin hangi sınıfsal çıkarlara hizmet ettiğinin en açık göstergesidir. Dolayısıyla bugün asgari ücret mücadelesinin asli unsuru ve katalizörüdür. Asgari ücret artışı yaşamsal olduğu kadar OVP'de de önemli bir gedik açacaktır. OVP programı emekçilerle sermaye arasında savaşımın en çıplak halidir. Şimdi bu savaşın cephesini büyütecek en geniş hattı kurarak yan yana gelmeye ve alternatif ekonomik programı oluşturmaya ihtiyaç vardır. Sosyalistlerin, sendikaların ve emekten yana tüm güçlerin değeri yaratan emekçileri açlığa mahkûm eden bu programa yönelik sözü kadar eylemi de olmalıdır. Marx'a atıfla "Maddi güç ancak maddi güçle yenilebilir." Orta Vadeli Program, doğaya, çevreye ve emeğe düşman bir programdır.

Motokuryelerin güvencesizliği

Kuryelerin paket başı sistemde daha fazla paketle daha fazla para kazanmak için daha hızlı sürmelerini gerektiren sistem, iş koluna tamamen yerleşti.

9 Nisan'da ana patron Getir'in alt taşeronu olan Vigo'da 5 bin kuryenin saatlik çalışma modelleri kaldırılıp paket başı çalışma sistemi getirildi. Peşinden Getir'in franchise depolarının hepsinde saatlik çalışma sistemi kaldırıldı. Nisan ayının 20'sinde TAB Gıda'ya bağlı Tıkla Gelsin, Fiyuu şirketinde çalışan 5 bini aşkın motokuryelerin ücretlerine %5 zam yapılacağı söylendi. Fakat 10 Mayıs'ta açığa çıktı ki ücretlerde %10 ile %20 arasında bir düşüş yaşanmış. Bütünlüklü olarak hızlı teslimat kuryelerinin, meslek kolunda çalışan tüm işçilere yönelik ekonomik bir saldırı olduğunu anladık. Bu ekonomik saldırıya karşı Vigo'da fiili direnişe başlandı. Vigo'nun İstanbul'daki merkezlerinin önünde açıklamalar, talepler ifade edildi. Kentin işlek caddelerinde, ana yollarında ve kent merkezlerinde kuryelerin talepleri halka anlatıldı.

Sorunun ana kaynağı: Sözleşmeler!

İşin fiili boyutunda bir taraftan mücadele ederken, basın yoluyla kuryelerin taleplerine toplumsallık kazandırmaya çalıştık. Diğer bir yandan da şirketlerin hazırladığı kuryelerin imzaladığı sözleşmeler üzerinden hukuksal bir mücadele yürütülebilir mi diye baktık. Vigo'da, Getir'de, Fiyuu'da kuryeler imzalattıkları sözleşmelerin hiçbirinde kuryelerin haklarını savunan tek bir madde bile yok. Bu sözleşmele-

rin hiçbirinin tek bir maddesi bile iş hukukuna uygun değil. Sözleşmelerin denetlenmemesi ise bu ülkede Çalışma ve Sosyal Güvenlik Bakanlığı'nın yalnızca patronların çıkarları söz konusu olduğunda devreye girmesinin ve işçilerin kendilerinden başka kimseleri olmadığını kanıtladığı. Çalışma ve Sosyal Güvenlik Bakanlığı yalnızca kuryelerden aldığı vergiler söz konusu olduğunda devreye giriyor. Her ay düzenli olarak vergilerin takibi yapılıyor, ama kuryelerin köle sözleşmeleri hiçbir şekilde gündeme girmiyor. Kuryelerin paket başı sistemde daha fazla paketle daha fazla para kazanmak için daha hızlı sürmelerini gerektiren sistem, iş koluna tamamen yerleşti. İş cinayetleri ve iş kazaları bir istatistik haline indirgendi. Kuryeler her gün ölmeye devam ederken, hiçbir açıklama dahi yapmayan kurumlar, konu alacakları olduğunda kuryeleri her gün aramayı ihmal etmemekte. Sorunun çözümü birlik olmamızdan geçiyor. Türkiye çapında birleşik ve bütünlüklü bir örgütlenme ihtiyacı, nisan ve mayıs ayında gerçekleşen ücret ve güvence mücadelesinde tekrar ne kadar büyük eksikliğimiz olduğunu gösterdi. Ya patronlar karşısında birlik olacağız ya da patronlar bizi sefalete, yoksulluğa sürüklemeye devam edecek.

Turizm Eğlence ve Hizmet İşçileri Sendikası Motorlu Kurye İşçileri Dernekleri

OVP kimin için?

Esnek çalışma meselesinde kadın emeğinin önemi ortada. O yüzden OVP'de kadının adının geçtiği tek yer burası! Haliyle bu söylemin patronlar için zamanı geldiğinde kolayca vazgeçeceği ve çok ucuza elde edeceği kadın emeği olduğu aşikâr. Bunu bir de "kutsal aile" ile tamamlayarak bütünlüklü bir saldırı konseptini sürdürmüş oluyorlar. Bir OVP hedefi olarak "Aile ve Gençlik Bankası kurma" amacı ile aile odaklı bir sosyal yardım sürecini geliştirme derdindeler.

Didar Gül

2024-2028 yıllarını kapsayan 12. Kalkınma Planı ile bakışımı hazırlanan 3 yıllık bir Orta Vadeli Program (OVP) Eylül ayında duyurulmuştu. Sanki aksi mümkünmüş gibi Cumhurbaşkanı'nın onayından geçen OVP için birçok mecrada "Cumhurbaşkanı'nın desteğinden" de çok fazla söz edildi. Bu çabanın kendisinin dahi meşrulaştırma hamlesi olduğu ön kabulünü yaparsak OVP'nin kimler için olduğunu anlamak zor olmaz. Seçimlerin ardından gündeme daha fazla gelen OVP'nin vaadi zengine daha fazla zenginlik, yoksula ise katlanan yoksulluk. Son derece süslü cümlelerle hazırlanmış bir program. Ama bu süslü cümleler emekçilere, emeklilere, kadınlara, gençlere, çocuklara hiçbir ferahlama işareti barındırmıyor. Hatta

aksine mevcut kazanımlara saldırıyor.

Saldırı Sürüyor

İktidarın attığı her hamlede olduğu gibi fatura halkın kendisine kesilecek. Ve bunun bir sonucu olarak her hamle yeni saldırı dalgası olarak açığa çıkıyor. Karşımızdaki OVP'de bir dizi saldırıyı barındırıyor. Kıdem Tazminatına saldırı bunlardan en dikkat çeken. Onun yanında çalışma rejimindeki değişiklikler önemli bir noktada duruyor. "Hedef enflasyon" söylemleri ile omuzlarımızı yine artan vergi yükünü yükleyecekleri gerçeği ile karşı karşıyayız. Bir yandan ücretlerde daralma diğer yandan artan vergi yükü ile boğazımızı za çöreklenmeye devam edeceğiz. OVP'de deprem önlemleri adı altında bir dizi söz söylenirken hala üzerinden geçen 16 aya rağmen deprem bölgesi için "depremde hasar

gören bölgelerin iyileştirilmesi ve yeniden yapılandırılması depremin etkilerinin ortadan kaldırılması için gerekli önlemler alınmaya devam edecektir" söyleminin dışında sunduğu tek şey toplu konutlar. Yıllardır milliyetçilik ve politik İslamcılıkla ayakta kalırken bazı giridillerle yine burayı beslemeye devam etmekten kaçınmayan bir planla bulduğumuzu da söylemekte fayda var. Tüm bunların yanı sıra belki de en önemli vurguyu esnek çalışma güzellmelerine yapmak lazım. "Güvenceli" esnek çalışma diyerek süsledikleri bu söylemin altında güvencesizliğin, işten çıkarmaların, sendikasılaştırmanın, yaşama-ya yetmeyecek düzeyde düşük ücretlerin yattığını artık biliyoruz. OVP ile bunu büyütme hazırlığı başka bir saldırı biçimi olarak sürüyor.

Peki Kadınlar?

Esnek çalışma meselesinde kadın emeğinin önemi ortada. O yüzden OVP'de kadının adının geçtiği tek yer burası! Haliyle bu söylemin patronlar için zamanı geldiğinde kolayca vazgeçeceği ve çok ucuza elde edeceği kadın emeği olduğu aşikâr. Bunu bir de "kutsal aile" ile tamamlayarak bütünlüklü bir saldırı konseptini sürdürmüş oluyorlar. Bir OVP hedefi olarak

"Aile ve Gençlik Bankası kurma" hedefi ile aile odaklı bir sosyal yardım sürecini geliştirme derdindeler. OVP ile ilgili söylenecek çok söz var. Ama özetle; bu programın biz emekçiler, kadınlar, gençler, emekliler ve yoksullar için bir vaadi yok. Süslü cümleler ile sömürüyü güzelleme hamlelerine ise karnımız tok. O yüzden tam da şimdi sesimizi yükseltme zamanı!

Hatay, rezerv alan ve ekolojik tahribat

Depreme dayanıklı, halkın ihtiyacını karşılayacak sosyal konut üretimi yerine inşaat şirketlerinin ağızını sulandıracak adımlar atan iktidar cephesi gündelik yaşamı zorlaştırmaya devam ediyor.

Utku Şahin

Deprem yarattığı o büyük yıkımın üzerinden tam 15 ay geçti. İmar afları ve ihmaller zincirinin bir sonucu olan "yıkım" sonrası hayatta kalanlar için koşullar hala çok zor. Yıkılan binaların molozlarını dahi kâr nesnesi olarak gören sermaye için süreç oldukça hızlı aktı. Yıkılan yerlere yapılması planlanan inşaat faaliyetlerini

kolaylaştırmak için türlü adımlar atıldı. Kentsel dönüşüm yasasında yapılan değişiklik ile Rezerv alan kapsamı genişletildi. Böylece İklim Değişikliği Çevre ve Şehircilik Bakanlığı ile inşaat şirketleri ile inşaat şirketleri kol kola girerek harita üzerinde planlar yapmaya başladı. Tarihsel ve kültürel yapısı, dokusu parçalanmak istenen Hatay'ın mahallelerinde tek tek rezerv alan ilanları yapıldı.

Ancak köklü bir komünal dinamığa sahip olan kadim Antakya halkı mahallesini, şehriyi terk etmek istemiyor. Bu yüzden ilan edilen ve projeleri başlatılmak istenen inşaat süreçlerine karşı önemli bir tepki oluştu. Daha önce Dikmece köyü örneğinde olduğu üzere zeytinlikleri, tarım arazileri için direnen halk şimdi de mahallesine, komşularına, tarihsel ve kültürel

birikimine sahip çıkıyor.

Ekolojik tahribat

Asbest vb. kimyasallar ile çevreye yayılan tozlaşma, toprak ve suyun kirlenmesi gibi ciddi ekolojik sorunlar ortaya çıktı. Molozlar Mileyha gibi önemli sulak alanlara, verimli tarım arazilerine, zeytinliklere döküldü. Yetmezmiş gibi yeniden yapılacak inşaatlar gerekçe gösterilerek bölgede çok sayıda taş ocağı açıldı. Hatay halkı, beton santrali, plastik üretim tesisi gibi halk ve çevre sağlığını tehlikeye atacak türlü zararlı faaliyet ile mücadele etmeye çalışıyor. Depreme dayanıklı, halkın ihtiyacını

SAMANDAĞ'DA REZERVE KARŞI HALK TOPLANTISI

MAHALLEMİZİ REZERVE HAYIR! TERK ETMİYORUZ

**TARİH: 14 MAYIS
SAAT: 17.30
YER: YENİ PARK**

REZERV ALAN GÜLTEPE HALK TOPLANTISI
Tarih - 24 Nisan Çarşamba 17.30
Yer - Total Petrol Arkası

karşılayacak sosyal konut üretimi yerine inşaat şirketlerinin ağızını sulandıracak adımlar atan iktidar cephesi gündelik yaşamı zorlaştırmaya devam ediyor. Tam da bu noktada önemli bir direnç potansiyeli olan Hatay halkının özneleşerek örgütlenmesi, güçlenmesi için önümüzdeki dönem devrimci lere düşen görevler artmış durumda. Devrimci ittifak zemininin bir kazanımı olan Samandağ Belediyesi deneyimi başta olmak üzere, halkçı siyaset alanını ekolojik talepler ile genişletmek ve poli-

tikleştirmek güncel görevler arasında. Sermaye politikalarının merkezine oturan doğa düşmanı adımlar gündelik yaşamın her alanında hissediliyor. Hak mücadelelerinin çeşitli taleplerinin merkezine ekolojik taleplerin yerleşmesi büyük bir zorunluluk. Sınıfsal çelişkileri gözler önüne sermek için salt sayısal ekonomik veriler yetersiz kalacaktır. Ekolojik talepler yoksulların en birincil talebi olarak devrimci siyaset alanında çok daha güçlü bir biçimde seslendirilmeli.

PARTİ'DEN

Çocuk Hakları Meclisi adliyede

Çocuk Hakları Meclisimiz 7 Mayıs günü en az 4 çocuğa cinsel istismarda bulunan Metin Şenay'ın duruşması için adliye önündeydi. Çocuklar susmaz biz de susmuyoruz. İstismarcı en üst sınırdan ceza alana ve sorumluların tamamı açığa çıkana kadar susmayacağız.

Emine Şenyaşar'ın yanındayız

Sözcüler Kurulumuz Parti heyetimizle birlikte Emine Şenyaşar'ın Ankara'da Adalet Bakanlığı önündeki direnişini ziyaret etti. Dönem Sözcümüz Pelin Kahiloğulları burada yaptığı açıklamada "Göz göre göre işlenen cinayetlerin yargılanacağı demokratik bir ülkeyi hep beraber kuracağız" dedi.

Üç Fidan için İzmir'de sokağa

6 Mayıs 1972'de idam edilen Deniz Gezmiş, Yusuf Aslan ve Hüseyin İnan için İzmir İl Örgütü Karşıyakada bir anma etkinliği düzenledi. Anma etkinliği için Karşıyaka İzban önünde biraraya gelen partililer Denizlerin mücadelesinin bugün ile bağlarını kuran konuşmalar yaptı. Vodvil Müzik Grubu'nun seslendirdiği şarkılardan sonra çarşı boyunca Karşıyaka halkının da katıldığı bir yürüyüş ile Üç Fidan İzmir sokaklarında anılmış oldu.

1 Mayıs mücadele ile kazanılır

Seçimlerin yarattığı olumlu etkiyi değerlendirecek en iyi alan 1 Mayıs alanlarıydı. Aynı anda ülkenin her yanında sokakları, meydanları dolduran yüz binlerce işçi, emekçi derinleşen yoksulluğun öfkesiyle iktidarın karşısına dikildi. 1 Mayıs Taksim direnişi ile tüm ülkeye iktidarın gerçek yüzünü gösterirken "yumuşama" tartışmalarına da noktayı koymuş oldu. Taksim Meydanı'nda kutlanacak 1 Mayıs'ı Anayasa Mahkemesi ka-

rarına rağmen Saraçhane'den polis barikatlarıyla kapatan iktidar elde edilecek kazanımın mücadele sonucunda olacağını da bağırarak ilan ediyordu. 1 Mayıs'ı hukuksuzca engelleyen iktidar güçleri bu duruma direnenleri de kriminalize ederek şafak operasyonları ile topluyor ve 38 arkadaşımızı tutuklayarak cezaevine gönderiyordu. Seçimlerin yarattığı atmosferi ileri taşımak için topyekun mücadeleye.

Geleneksel BOĞAZ TURU

"Bekle yumruklarımız Haramilerin saltanatını yıksın
Bekle o günler gelsin İstanbul"

9 Haziran Pazar

Kabataş Kalkış 17.00 | **Üsküdar Kalkış 17.30**

İletişim: **0553 848 00 34**

Seda'ya ve Sibel'e özgürlük!

"Seda ve Sibel'e Özgürlük!" demek için 6 Mayıs'ta ÖHD, ÇHD, İHD, EHP ve BDSP'nin de katılımıyla İzmir il binamızda düzenlenen basın toplantısında il sözcümüz Erkan Gökber Seda ve Sibel'in

durumları hakkında bilgi verdi. Adli koğuşta tutulan ve Şakran Cezaevi yönetiminin kışkırtmasıyla darp edilen yoldaşlarımız için 8 Mayıs'ta da cezaevi önünde Sözcüler Kurulu üyemiz ve Mersin milletvekili

Perihan Koca'nın da katıldığı bir basın açıklaması düzenlendi. Seda, Sibel ve tüm devrimci tutsaklar özgürlüğe kavuşuncaya kadar mücadeleye aynı kararlılıkla devam edeceğiz.

Şimdi Samandağ'da değişim zamanı

Parti heyetimiz Değişim İttifakı'nın kazandığı Samandağ Belediyesi'ni ziyaret etti.

Yerel seçimlerde kazanılan Türkiye'nin en büyük ölçekli sosyalist belediyesi olma özelliğine sahip Samandağ Belediyesi Toplumsal Özgürlük Partisi heyeti tarafından ziyaret edilerek başarı dilekleri sunuldu. Değişim İttifakı olarak kazanılan belediyenin birlikte yönetme perspektifi ve acil sorunların nasıl çözüleceği üzerine

fikir alışverişinde bulunulan görüşmeye Belediye Başkanı Emrah Karaçay, Samandağ belediye meclisi üyeleri ve belediye başkan yardımcıları katıldı. Samandağ'ın birikmiş sorunlarını Samandağ halkıyla birlikte hareket ederek çözüme kavuşturmak için gerekli çalışmalarını örgütlemek üzere kollar sılandı.

toplumsal özgürlük

Sahibi ve Sorumlu Yazışleri Müdürü: Savaş Çiçek
Adres: İstiklal Cad. Balo Sok. Tokatlıyan Han No: 21 Beyoğlu
Baskı: İhlas Gazetecilik A.Ş. Merkez Mah. 29 Ekim Cad. İhlas Plaza
No: 11A/41 Yenibosna/Bahçelievler, İstanbul Tel: 0212 454 30 00